

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3331/2020
20.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Улица ..., чији је пуномоћник Ненад Босиљ, адвокат у ..., против туженог Јавно комунално предузеће Аутотранспорт-Панчево Панчево, Војводе Радомира Путника број 33, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда Београду Гж1 1315/20 од 01.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 20. маја 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1315/20 од 01.07.2020. године **ОДБИЈА СЕ** као неоснована.

Образложење

Основни суд у Панчеву је донео пресуду 13П1 48/19 дана 17.01.2020. године којом је констатовао да усваја тужбени захтев и обавезао је туженог да тужиоцу на име исплате јубиларне награде за 30 година рада исплати износ од 161.484,75 динара са законском затезном каматом од 19.03.2019. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.569,70 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је одбио захтев тужиоца за законске затезне камате на досуђени износ накнаде трошкова парничног поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Одлучујући о жалби туженог, Апелациони суд у Београду је донео пресуду Гж1 1315/20 дана 01.07.2020. године којом је преиначио пресуду Основног суда у Панчеву П1 48/19 од 17.01.2020. године тако што је одбио тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име јубиларне награде за 30 година рада исплати износ од 161.484,75 динара са законском затезном каматом од 19.03.2019. године до исплате, као преурађен, одбио као неоснован захтев тужиоца да се тужени обавезе да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 60.569,70 динара са законским затезним каматама од дана извршности пресуде до исплате и обавезао тужиоца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара, те је обавезао тужиоца да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 12.000,00 динара.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је поднео благовремену и дозвољену ревизију, којом пресуду побија због битних повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011 ... и 18/2020), и нашао да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда је донета без битних повреда одредаба парничног поступка на које ревизијски суд пази по службеној дужности, из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, док ревидент не указује одређено на битне повреде одредаба парничног поступка које би у смислу одредбе члана 374. став 1. Закона о парничном поступку биле од значаја за правилност одлуке о тужбеном захтеву, нити на повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 6., 8., 10. и 11. Закона о парничном поступку, што су законом предвиђени разлози за изјављивање ревизије, по одредби члана 407. Закона о парничном поступку.

Према чињеничном стању које је утврдио првостепени суд, на коме је заснована побијана пресуда, тужилац је код туженог засновао радни однос 08.10.1987. године, од када је непрекидно у радном односу. Уговором о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности од 20.02.2009. године, кога су закључили тужени послодавац и тужилац као запослени, одредбом члана 12. предвиђено је да послодавац може у складу са општим актом и својим финансијским могућностима да запосленима обезбеди јубиларну награду поводом јубиларних година рада код послодавца у којима је запослени остварио непрекидан радни стаж и изузетан допринос у раду, да се под непрекидним радним стажом подразумева непрекидни радни стаж од 10, 15, 20, 25, 30 и 40 година, а као изузетан допринос у раду сматра се изузетно залагање запосленог на раду. Послодавац својом одлуком утврђује висину и критеријуме за доделу јубиларне награде. Каснијим анексима уговора о раду није мењана наведена одредба. У периоду од 14.12.1988. године до 19.12.1989. године тужилац је био на одслужењу војног рока и код туженог му је мировао радни однос. У периоду од 11.09.1993. године до 12.11.1993. године је тужилац користио неплаћено одсуство код туженог. Током рада код туженог је тужилац примио захвалнице и јубиларне награде за 10 година, 15 година, 20 и 25 година непрекидног рада, последњу у мају месецу 2013. године. У 2018. години тужени је исплатио јубиларне награде свим запосленима који су те године стекли право на јубиларну награду, за шта су средства била планирана програмом пословања код туженог за 2018. годину. Тужилац се, након што му 2018. године није исплаћена јубиларна награда за 30 година рада код туженог, обратио послодавцу, на шта му је одговорено да је у смислу правила из члана 89. Правилника о раду број 661/93 од 12.03.1993. године и члана 62. Правилника о раду од 29.01.2014. године, Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној делатности на територији РС из 2015. године и Посебног колективног уговора за јавна и јавно комунална предузећа града Панчева из 2015. године, тужилац имао прекид у радном стажу због одслужења војног рока и због коришћења неплаћеног одсуства, када није био у непрекидном радном односу код послодавца, те да му се непрекидни радни стаж рачуна од ...1993. године.

На основу тако утврђеног чињеничног стања је првостепени суд закључио да је основан тужбени захтев, јер сматра да се узима у обзир и период мировања права и

обавеза из радног односа за време војног рока и коришћења неплаћеног одсуства тужиоца, јер је и за то време био у радном односу код истог послодавца, овде туженог, те да тужилац има право на исплату јубиларне награде за 30 година рада код туженог, у износу од 161.484,75 динара, колико износе 3 просечне зараде исплаћене код туженог послодавца у месецу који претходи месецу исплате јубиларне награде 2018. године. Првостепени суд је применио одредбе члана 12. Уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности закљученог међу парничним странкама 20.02.2009. године, члана 62. Правилника о раду у јавно комуналног предузећа за превоз путника Аутотранспорт-Панчево из 2014. године, којим је прописано да се запосленом може исплатити јубиларна награда по основу година проведених у радном односу код послодавца у непрекидном трајању, по одлуци директора, уколико су планирана и обезбеђена средства сходно плану пословања послодавца, члана 87. Посебног колективног уговора за јавна и јавнокомунална предузећа Града Панчева од 25.06.2015. године, којим је прописано да је послодавац у обавези да у складу са усвојеним програмом пословања за текућу годину запосленом исплати јубиларну награду за непрекидан рад код пословаца између осталог за 30 година радног стажа – 3 просечне зараде исплаћене код послодавца у месецу који претходи месецу исплате јубиларне награде и применом одредбе члана 120. став 1. тачка 1. Закона о раду, те члана 78. и члана 79. Закона о раду.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду тако што је одбио тужбени захтев применом истих одредаба материјалног права, налазећи да су тужиоцу у периоду када је био на одслужењу војног рока и на одобреном одсуству без накнаде (неплаћеном одсуству), мировала права и обавезе из радног односа, није остваривао право на зарату, нити право из пензијског, инвалидског и социјалног осигурања, те је закључио да потраживање тужиоца за исплату јубиларне награде за 30 година непрекидног рада код туженог није доспело, јер тужилац, на коме је био терет доказивања, није доказао да је наступио догађај у чијем присуству би било доспело његово потраживање за исплату јубиларне награде за 30 година непрекидног рада код туженог.

Законом о радним односима („Службени гласник РС“ бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013, 75/2014, 13/2017 – Одлука УС, 113/2017 и 95/2018 – Аутентично тумачење), одредбом члана 120. став 1. тачка 1., предвиђено је да општим актом, односно уговором о раду, може да се утврди право на јубиларну награду. Уговором о раду кога су парничне странке закључиле, одредбом члана 12., предвиђено је да послодавац може у складу са општим актом и својим финансијским могућностима да запосленом обезбеди јубиларну награду поводом јубиларних година рада код послодавца, у којима је запослени остварио непрекидан радни стаж у одређеном броју година, и изузетан допринос у раду. Послодавац је уредио Правилником о раду од 29.01.2014. године, важећим у време када је исплаћивао јубиларне награде у 2018. години, у члану 62., да се запосленом може исплатити јубиларна награда по основу година проведених у радном односу код послодавца у непрекидном трајању, по одлуци директора, уколико су планирана и обезбеђена средства сходно плану пословања послодавца. У 2018. години је, према утврђеном чињеничном стању, тужени послодавац исплатио јубиларне награде, из чега произилази закључак да јесте планирао и обезбедио средства намењена за јубиларне награде у тој години. Посебним колективним уговором за јавна и јавно комунална предузећа града Панчева („Сл. гласник града Панчева“ бр. 15/2015 и 59/2015) у члану 87. Предвиђена је обавеза послодавца да у складу са усвојеним Програмом пословања за текућу годину

запосленом исплати југиларну награду за непрекидан рад код послодавца одређени број година, па и за 30 година радног стажа. Ревизијски суд закључује да је на овај начин одређено да ће право на јубиларну награду остварити запослени који је у конкретној, 2018. години остварио прописани број година непрекидног рада код послодавца и радног стажа. Од дана заснивања радног односа ...1987. године, тужилац је код туженог послодавца користио неплаћено одсуство, у периоду од 11.09.1993. до 12.11.1993. године, за које време су му мировала права и обавезе из радног односа, сагласно одредбама члана 44. Закона о радним односима („Сл. гласник РС“ бр. 45/91, 18/92, 22/93, 53/93, 67/93). У време одслужења војног рока тужиоцу је мировао радни однос, односно мировала су му права и обавезе које се стичу на раду и по основу рада, осим права и обавезе за које је законом, односно општим актом другачије одређено. То време тужиоцу не може бити сматрано непрекидним радом код послодавца, нити непрекидним радним стажом.

Како је право које је предмет тужбеног захтева, на јубиларну награду, уређено уговором о раду и општим актом послодавца тако да је везано за непрекидан рад код послодавца и радни стаж одређен број година, закључак је да тужилац у 2018. години није остварио прописани услов да стекне право на јубиларну награду за 30 година радног стажа.

Из тих разлога је ревизијски суд одбио ревизију као неосновану, на основу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић